végett nemsokára előterjesztést te-
ényhozó testületnek.
első-magyarországi selyemtermelési
ez idén kezdette meg müködését,
kiosztattak Abauj-, Torna-, Zemp-
s-, Gömör-, Máramaros-, Szatmár-,
aboles-, Borsod-, Heves-, Hajdu-,
Nógrád-, Csongrád- és Liptóme-
Kassa város területén 5 kilogr.
selymérpetét; az intézet beváll-
liter selymérgunót, meiy legombo-
ló 33 dekagr. finom szál selyem és
n, 50 kilo másadrendü kártoly-se-
ményt adott. Kassán fogja az intézet
ni a selymet folyó deczember hótól
szövetkezett részjegyeinek ára 10
atók a felsőmagyarországi népgazdá-
önös hitel-és takarék-egylet pénztá-

elős szerkesztő: Péter Gábor.

debreczeni árverési intézetben
. hó 24-kén árverés tartatik, **me-**
egibb targyak az évi zárszámla el-
se végett, mulhatlanul fognak elár-
nevezetesen: gyémánt és **aranyék-**
üst-nemüek, arany és ezüst órák ke-
gyök, kiszivott tajtpipák, látcsövek,
k, puskák, férfi és női ruhák, bundák,
fehér-, asztal- és ágynemüek; 2 var-
nagy tükör, 1 czéllövő puska 2 kép,
selyemruha,' selyemkendők sat. b.
elárverelendő tárgyak jegyzéke az
megelőző vasárnap és hetfőn bárki
tekinthető.
kéretnek mindazok, kik tárgyaikat
gett beadni szándékoznak, hogy azt
zerda estig tegyék; mert akkor ezen
reákövetkező csütörtökön megjelenő
en megemlitethetnek.

HIRDETÉS.

achinó, gorgonzóla, emmenthali,
rmazán, hagenbergi sajtok, liptói
likra (caviar), ajocska olajban,
) orosz ajok (muszka), sós és
hering, angolna (aalfisch), tengeri
assburgi
bamáj-pástétom,
ranczia és versetzi mustár, fran-
jor és görzi gyümölcsök, szárit-
korba mártva, befőzve czukorba
árba, elegáns üvegek, dobozok
rkákban, szárított lengyel és fran-
mbákat, kitünő jó minőségben és
s árban ajánl
Geréby Fülöp.

viajándékul
ségnek a közeledő
ÜNNEPEK
lmára
-, fa-, bőr-, tajtékáruk
kokban
raktáromat
ajánlani.
nü közönség meggyőződése
tisztelettel
raicz Gyula.
obb pontonsággal eszközöl-
diszáruk üzletében.
dával szemben.
KARÁCSONYI és ÚJÉVI AJÁNDÉKUL.

n 50 krért, 1 frtért annak készitőjétől
er A. Budapest Erzsébettér 3. sz." és
ezenben: Gölt Nándor és Tamási Károly
sz. urnál. A szállitás naponkint szakadat-
ostautalványra vagy utánvétellel.
Naponként frissen készült finom theasü-
y ½ kilo csomagokban 1 frtjával.
EGGER A.
Budapest, Erzsébettér 3

ELADÓ BOR.
Vajdán az Érmelléken a Csáthy Ká-
féle szőllőben termett kitünő minő-
mintegy 450 kiscsebernyi bor eb-
esetleg 100 kiscseber hordóstól együtt
.
A pinczét minden ráfizetés nélkül
1879 évi szept. 1-ig használatul át-
edem.
Poos Gyula,
széchenyiutcza 1772.
54.)

el örökösei könyvnyomdájában.

1878. X. évfolyam. 248. szám. Szombat, deczember 21.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás
a
„DEBRECZEN“
hetenkint ötször megjelenő politikai és közgazdászati lapra.

Az 1879 év január 1-én lapunk XI-ik évfolyamba lép, mi fényes tanubizonysága annak, hogy hivatását mindenkor helyesen töltötte be s igy a nagy közönség nemcsak pártfogására méltatta, de áldozatkészsége lehetővé tette, hogy jövöre kitünő szellemi erőket csoportositsunk lapunk körül.

Jelszavunk az, a mi az országos függetlenségi párté:

„Magyarország legyen önálló, független állam, mely minden idegen beavatkozástól menten intézze ügyeit, — legyen önálló hadserege, bankja, s külön vámterülete.“

Erős meggyőződésünk, hogy ezek nélkül az ország elpusztul, elvész, mint vándor nyoma a zivatarban, s épen ezért feladatul tüztük ki, küzdeni ezen elvitázhatlan jogok visszaszerzéséért ugy a mint azt alkotmányos törvényeink megengedik.

Ugy helyi mint országos ügyekben teljes tájékozást nyujtunk.

Ajánljuk lapunkat a t. közönség — eddig is örömmel tapasztalt — szives pártfogásába. —

A „DEBRECZEN“ előfizetési ára:

Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „
Egész évre 10 „
Egy hóra 1 „

Hirdetések pontosan és jutányos áron eszközöltetnek.

Előfizetni helyben a „Debreczen“ kiadó hivatalában, piacz-uteza Vecsey-ház, — Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében s a vidéken minden postahivatalnál.

Péter Gábor,
a „Debreczen“ felelős szerkesztője.

Debreczen, decz. 21.

(P.) A kormány gazdálkodására furcsa világot vet a képviselőházban most folyó s az aranyrente törvénytelen elárusitását tárgyazó — vita.

Az 1875. évi törvény ugyanis megszabja mily áron lehet kibocsátani az aranyjáradék kötvényeit, világosan kimondja azt, hogy ezen kötvényeket 81 és fél árfolyamon alul semmi esetre sem szabad eladni s ime most kisül, hogy a kormány tulteszi magát a törvényen, mert eladta azt 76 és fél millió forintért s igy azonkivül, hogy a legvilágosabb törvénysértés követtetett el, még ezenfelül az ország öt millió forintig meg is károsittatott.

Már most azt kérdjük, hogy minek nekünk törvény, ha épen az nem tartja meg, a ki annak végrehajtásával van megbizva? minek nekünk parlament, ha nem ellenőrzi a törvény végrehajtását s szemet huny bármily sértő cselekmény felett, s szentesiti a törvény olyatén magyarázatát, mely pedig annak természetével homlokegyenest ellenkezik.

Ugy látszik, hogy nálunk ma már csak azért alkotnak törvényt, hogy annál több kibuvó ajtója legyen a miniszternek, — ugy látszik, hogy a képviselőház azon sarkalatos joga, miszerint a hozott törvényeket, — ha azok nem elégé világosak, — egyedül és kizárólag magyarázhassa, ma már a kormány körmei között van, s feleslegesnek tartatik a kormány részéről a képviselőház megkérdezése olyan ügyekben is, a melyekben pedig felelősséget szenvelegni, — hogy a legtisztességesebb kifejezést használjuk, — elbizakodottság.

És valjon a tisztelt miniszter ur, mivel indokolta törvényellenes eljárását!

Hát azt mondta, hogy elismeri, miszerint a törvényt alakilag megsértette, de csak azért, hogy a rente hitelét megmentse.

Mintha csak azt mondta volna: „az ezerkétszázforintos gyeplős lovamat eladtam kétszáz forinton csak azért, hogy annak hitelét megmentsem.“

Öt millió forint kárt vallunk és még is „h i t e l t“ emlegetünk.

Hiszen ba hitele van azon rentének, akkor nem szabad azon fél krajczár kárnak sem lenni, ha pedig nincs hitele, ott a képviselőház és szabja meg, hogy mi történjék tovább.

Hanem a miniszter ur maga is bevallja később, hogy nem is annyira a rente hitelét féltette ő, hanem ugy járt mint az olyan ember, a ki fülig adós és hogy még is pénzhez jusson, képes száz forint készpénzért kétszáz forint adósságot vállalni, mert azt mondja: hogy a decz. 1-én esedékes fizetést teljesithesse, a rentét a törvény által meg nem engedett, sőt tiltott módon és árért kellett eladni, különben fizetni nem tudott volna.

Tehát mégsem attól félt, hogy a rente hitelét veszti, hanem attól, hogy ő nem tud fizetni deczember 1-én.

Ez a jelentés jobban elitéli őt, mint mindenféle bizalmatlansági nyilatkozat tehetné, mert hiszen ha oly nagy veszélyt látott, azon esbetőségben, hogy majdan fizetni nem tud, hogy a miatt oly óriási kárt kellett az államra huzni, miért nem jelentette be ezen körülményt a képviselőháznak, hogy az adott volna neki utasitást, akár arra, hogy a rentét adja el a hogy veszik, akár arra, hogy a fizetést valami más módon eszközölje?

Hát ennek egyszerüen az az oka lehet, hogy ő maga sem bizott eléggé abban, miszerint a mameluk-sereg ez iránybani terveit jóváhagyja, — hanem azt igenis tudta, hogyha egyszer megtörtént a legvilágosabb törvénysértés, azt mint már megtörtént dolgot bizonyosan szentesiteni fogja, a mindenre „ament“ mondani kész kegyvadász tömeg.

Ime ilyenek is megtörténhetnek nálunk és még is alkotmányos népnek nevezzük magunkat akkor, midőn akad miniszter, a ki büntetlenül kiált fel XIV. Lajossal: „a parlament én vagyok, s ugy rendelkezem a hogy nekem tetszik!“

Igaz, hogy ilyen dolgok csak Magyarországon történhetnek meg s az is igaz, hogy rövid időn még gyönyörüségesebb dolgokat is megérünk, ha hitelt adhatunk — már mért ne adhatnánk — a miniszteri boszorkány konyhából kiszivárgó hireknek.

Politikai hirek.

— **A parlamenti körökben** nagyforrongás észlelhető most. Bizonyos, hogy a költségvetés tárgyalása alkalmával Széll Kálmán is érvényesiteni fogja képviselői jogát. S e fellépéstől várják a pártonkivüli elemek jövő működésük tisztázását. Üneputánra nagyszabásu actió és kormánybuktatás van kilátásban.

— **Konstantinápolyból** azon fontos hirt irják, hogy Kheireddin pasa nagy vezér ajánlotta a szultánnak, hogy a kabinetbe hivja meg Midhat pasát. Midhat pasa visszatérése csak napok kérdése.

— **Kolozsvár polgárai** a kormánypártból kilépett képviselőjüknek, Péchy Manónak bizalmat szavaztak.

A ki szemérmét veszti, mindenét veszti.

Debreczen, decz. 20-án.

(J.) „A k i s z e m é r m é t v e s z t i m i n d e n é t v e s z t i“ régi példa beszéd, még azon jó időből való, mikor a társadalom nagyobb része elég büszke volt a szemérmet magáénak vallani, mikor még a meggyőződések semmi árért nem bocsáttattak áruba, mikor még nem a volt az egyedüli alap elv, hogy czél szentesiti az eszközt.

Ezen megdönthetlen igazságu példa beszédet juttatta eszembe a „Debreczeni Ellenőr“ 241 számában „Őszinte szavak“ czim alatt közlött czikk.

Valóban azon hiszembe voltunk, hogy az a párt, mely az észt, az előre látást, a taktikát, a maga kizárólagos birtokának hiszi és valja a legközelebbi követ választás alkalmával nyert, egy általán nem dicsteljes győzelme után — maga előtt is restelve a dolgot — meghunyászkodva hallgatni fog, de hát azon párttól, melyből Kövesdi János, Pap László és Molnár György urak, mint násznagyok és vőlegények, Bhőr József és Khepes urak, mint vőfélyek magaslanak ki, na attól ilyet várni legalább is felülés volt.

Furcsa, eddig a szabadelvü-párt, a függetlenségi pártot, szegény, taligás, gatyás pártnak nevezte, s most meg már oly gazdagnak tartja, hogy még vesztegetésre is jut neki, hidjék meg ott a kormánypártban, hogy a függetlenségi pártnak nincs a vesztegetésre szüksége, ennek a programmja oly tiszta, oly világos, s az ország életérdekeit annyira felölelő, hogy nem is tarthatjuk hazáját szivén hordó becsületes magyar embernek, ki annak létesitését nem óhajtja.

De hát a szabadelvüeknek hol és mi a programmja? azt még senkisem hallotta, de az egész ország annyival fájdalmasabban tapasztalja; — a megvesztegetésre azon pártnak van szüksége, hol elkövetett hazaellenes dolognak utólagos jóváhagyására kell hiveket toborzani, ott van szükség a megvesztegetésre, hol a népet, éppen a nép érdeke ellen kell megszavaztatni, hiszen a korcsmárosnak, hogy rosz borát eladhassa, előbb a vendégeket kell megvesztegetni, illetőleg lerészegiteni, és a kormánypárt igen jól tudja azt, hogy a vesztegetésnek sokféle neme van, nem vétetik ki ez alól, még a pressió sem, melynélfogva a hivatalnokok kényszeritetnek szavazni, sokszor meggyőződésük ellenére is; a legközelebbi választás ezt eléggé igazolja, ugyanis Molnár György 332 szavazója közt 158 volt hivatalnok, és ezen hivatalnokok egyrésze a szélrózsa minden irányából, nem tudni ki által fedezett költségen importáltatott most a szavazásra, hogy a költségen kivül a pressió mennyire volt itt alkalmazva, mutatja, hogy aug. 5-én, akkor mikor a Tiszakabinet lét kérdése volt kocskára téve, mert a szabadelvüpárt biztos volt a győzelmében, ázok közül a most importált hivatalnokok közül egy sem jelent meg maga költségén szavazásra.

Bódogh Albertre 306 szavazó közül 5 hivatalnok szavazott, ez legjobban feltünteti, hogy a választó polgárok hogy éreznek, pedig ezeknek némely része ment ám bizonyos részről zaklatási és vallatási próbán keresztül, e mutatja meg az igazi többséget — mert hát azoknak a hivatalnokoknak egy nagyrésze — valljuk meg az igazát, — sok kormány formát és pedig többnyire hazaellenes kormányformát szolgálván keresztül, és ennélfogva sokszor küllömbféle képen esküdözvén, nem róvható fel szigoruan, ha az „éljen“ nyilvánitásokban nem nagyon válogatósak szegények, de hát nem is csuda, „f e j é t ő l b ü d ö s ö d i k a h a l,“ első a kenyér, második a kenyér — és majd csak utoljára talán a haza, már most kérem, mikor épen a kormánytól függő hivatalnokok választják, a kormánypártot egész oda adással szolgáló képviselőt mert ezeknek leszámitásával Bódog Albert 306 szavazata ellenébe Molnár Györgynek csak 174 szavazata van, e nem valami nagy dicsőség, s nem minden gyerek vállalkoznék az ilyen mandatum elfogadására.

A mi a másféle vesztegetéseket illeti, megbocsájthatatlan bün volt azt Debreczen becsületes polgárai közé behozni s hisszük el fog jönni az idő, mikor nemcsak ez aljas tettet, hanem a tettest is megfogjuk jelölni.

— **BUDAPESTI HIREK. Katonaszáliitás Boszniába.** A 39. sz. Este-ezred tartalék létszámából a 4. és 5. század tegnap indult el Boszniába. **Niniss** tegnapi előadására már egy nappal előbb minden jegy elkelt. A darabot négyszer adják egymásután. Kedden, karácsony estéjén nem lesz előadás. „Ninichet“ minden vidéki szinigazgató megvette. **A karácsonyfák ünnepét** a fővárosi, jótékonysági egyesületek az idén is szokott áldozatkészséggel tartják meg. **A szerető boszuja.** Landbauer József pinczér, meglátta régi szeretőjét és uj szerelemre ébredt iránta. A leány beleegyezésével hazamentek és 8 napig igen jól mulattak; de mikor már a leány kilenczedik napon vissza akart térni saját szállására, nem tudott, mert Landbauer elzálogositotta szoknyáját, bundáját, ékszereit stb. Ezért a gavallért becsukták, meg ki is eresztették. Legelső dolga volt akkor meglátogatni szeretőjét, hogy utoljára megcsókolhassa. A leány ráállt és a kedves — jól megharapta az arczát. Most ujra becsukták a gavallért.

Magyar legyen a zsidók vezeték neve.

III.

Debreczen, decz. 21.

Általánosan gyengéje minden embernek, a ragaszkodás a megszokotthoz, nem szeretjük azt kutatni, hogy jó-e? ez vagy amaz, tesszük, mert már megszoktuk, mert apánk is azt tették, sőt ha belátjuk is valamely megszokott állapotnak a helytelenségét, a rosszaságát, még akkor is nehezen határozzuk el magunkat megváltoztatására. Igy vagyunk a vezeték-névvel is, s ehez még sokkal inkább ragaszkodunk mint bármi máshoz. A régi vezeték-névhez sok mindenféle édes, keserü emlék köti ugyan az embert, de hát végre is a vezeték-névhez való ragaszkodás csak szokáson alapuló érzelem, mely bizonyos határok közt jogosult; de azért a német vezeték-név, magyarra változtatásának akadályul nem szolgálhat. A magyarországi zsidók legnagyobb része mostani német vezeték-nevét, különben sem nagyon régen, alig 3—5 generatió óta viseli, és pedig nem önszántából, s nem az önmaga által választott, hanem ráerőszakolt nevet. A ki ismeri azon viszonyokat, a melyek közt a zsidók, a vezeték-nevet felvették; azok tudják, hogy e czélból minő kényszeritő eszközök alkalmaztattak, s hogy akkor legtöbbnyire, a kormány által megbizott hivatalnokok ajándékozták ezen vezeték-neveket. Az ilyen vezeték-névhez nincs semmi ok ragaszkodni, és nem fog nagy önmegtagadásba kerülni, ezen vezeték-neveknek magyarra változtatása.

A névváltoztatás ellen kétféle ellenvetést hallottam felhozni, mindkettő olyan, hogy első pillanatban kitünik alaptalansága. Az egyik az, a mit miuden reform, minden előmenetel ellen felhoznak, s ezt már előbb azt mondják: az apám becsülettel a nevet, megelégedetten élt vele, én is már ennyi, vagy annyi éve viselem azt, semmi bajom vele, megszoktam, nincs okom a megváltoztatására. Ez ál-okoskodás, ha mind az jó volna, a mit őseink, apáink tettek, vagy a mit már megszoktunk, akkor soha semmit sem lehetne változtatni, semmiféle ujitás, reform nem létesülhetne, minden ugy maradna, egyforma állapotban, és a folytonos merev egyformaság miatt, csakhamar végelpusztulás állna be. A régi intézmények közt kétségkivül sok jó van, ebből azonban korántsem következik az, hogy minden régi intézmény jó, és hogy nekünk azokon ne kelljen, és ne lehessen változtatni.

A másik ellenvetést a zsidó vallás szempontjából teszik, még kevésbé állhat meg a névváltoztatásnak a zsidó vallással semmiféle összefüggése nincsen, azt hogy valaki német vezeték nevét magyarra változtatja, azért lehet igen vallásos zsidó. A zsidó vallás ma universalis vallás, több mint kétszáz különböző nyelvü és szokásu nép közt laknak jelenleg zsidók s tekintik magukat honpolgároknak, a nélkül, hogy ez, a zsidó vallásra befolyással birna.

A keresztnév, az utolsó pár évtized alatt, már magyar lett, ma már a zsidó fiut Kálmán, Béla, Geiza, Gyula, Istvánnak hirják, nem mint az előtt a németek tentoburgi hőse után Hermannak. A vezeték nevéket is igy kell magyarra változtatni, akkor aztán meg fog szünni azon utolsó különbség is, a mely a zsidó, és más vallásu magyarok közt, még ma fennáll.

A névváltoztatásnál különös figyelmet kell forditani, a felveendő uj névre. Legfőbb kelléke a felveendő uj vezeték névnek az, hogy a magyar nyelv, és népszokásoknak megfelelő legyen. Nem kell keresni a feltünő neveket, az összetett neveket, a keleti szokásoknak megfelelő érdekes neveket, nem szükséges továbbá az sem, hogy az uj név, a réginek szószerinti magyar forditása legyen. Leghelyesebb a vezetéknevet a foglalkozás, a lakhely, vagy egyes mindennapi elvont fogalom után felvenni. Kimeritő utbaigazitást ez irányban nem lehet adni, minden név jó, ha magyar, s a nyelv és népszokásoknak megfelel.

A név változtatását s a magyar vezeték-név felvételét a belügyminisztérium engedélyezi, az engedély iránt irásban kell folyamodni, pár sorban kell a névváltoztatás iránti kivánságot előterjeszteni, s megjelölni azon uj nevet, melyet folyamodó a mostani helyett felvenni óhajt. A folyamodásra öt forintos bélyeget kell ragasztani, s a m. kir. belügyminiszteriumhoz küldeni, a hol az gyors elintézést nyer.

Vajha ezen eszme szélesebb körü elterjedést nyerne s a magyarországi zsidóknak rövid idő alatt magyar vezeték nevök volna.

— **VIDÉKI HIREK. Gyilkosság** történt Ercsiben. Egy ercsii esküdtnek a fia 2 frt miatt agyonszurta az egyik bérest. Azonnal elfogták. **Agyonsujtott** a villám egy közvitézt, épen midőn a „vártát“ végezte. **Öngyilkosság.** Kolozsvárott Nagy Imre orvostudor méreggel végetett életének. **Saissy Amade** franczia iró és tanár közelebb Kolozsvárott felolvasásokat tart; onnét más városokba is ellátogat. **Talált hulla.** Nagyvárad mellett egy ember kutat tisztitván, abban egy hullát talált. A boncházba szállitották, hol kitünt, hogy koponyája esés következtében több darabra tört. **Pozsonyban** egy zöldségáruló asszony az utczán hirtelen meghalt.

UJDONSÁGOK.

* **Rendkivüli közgyülés.** Tegnap rendkivüli városi közgyülés tartatott. Örömmel tapasztaltuk ez alkalommal, a megjelentek nagy számából, hogy a biz. tagok jelentékenyebb érdeklődést tanusitottak a városi közügyek iránt, mint máskor. Főispán megnyitja a gyülést, tárgyalás alá vétetnek a tárgysorozatban elősoroltak. Először is olvastatik a néhai Poroszlai László városi tanácsos özvegye részére utalványozott kegydij ügyében leérkezett jóváhagyó miniszteri leirat, mely tudomásul vétetik. A debreczeni kereskedelmi iskola évi költségeinek pótlására a közgyülés 800 frt segélyt szavaz meg. A kisbirtokosok országos földhitel egyesületének alapitó tagjai közzé Debreczen városa 10 db. 5000 frtos részvénnyel tehát 50 ezer frttal lép be. Ez összegből csak 5 ezer frt lesz befizetendő, mely után a város 5%-ot kap. A városháza alatti boltok bérbeadására az határoztatott, hogy azok árverés utján adatnak ki, a mikor is az eddigi bérlők a kikiáltási árnak 10 százalékát, az idegenek az egész kikiáltási árt tartoznak bánatpénzül letenni. — Sik Lajos városi tisztviselő a polgárositási dij részbeni elengedtetése iránti kérvényének hely nem adatott. — A módositott cselédrendszabály elfogadtatott. — Közigazgatási bizottsági tagokul megválasztattak: Vecsey Imre, Dalmy Károly, K. Tóth Mihály, Steinfeld Antal, Nemes Kálmán, Fráter Imre. Rózse biztosoknak megválasztattak: Nagy Mihály, Borbély János. Községi birónak megválasztatott N a g y G u s z-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Dráma az életből.

Elbeszélés.

Irta: H. J.

(Folytatás.)

Holk gróf lelkiösmerete nyugtalansága miatt már kezdett ostobaságot követni el az által, hogy tapsonczokat fogadott, kik Holden darabját kifütyölték. Ha első pillanattól kezdve, midőn Holdent megösmerte, ösztönszerü idegenkedést érzett iránta, s ha ez még fokozódott azáltal, hogy Helén és Hulda ösmeretsége a költő iránt — melyet ez oly gyorsan megnyert — nem csökkent, ha talán már akkor mondá egy benső hang a grófnak, hogy Holden talán sejti miért akarja Huldát a költő környezetétől és befolyásától megvonni: akkor ostoba tett volt Holden nyilvános pellengére állitását fizetett eszközökkel ily durva módon megkisérleni akarni.

A gróf előre megmondhatta volna önmagának, hogy ha Huldának a dráma tetszik, részvéte annál nagyobb lesz a költő iránt, ha darabja érdemelten megrövást kap; hogy a gróf ellenmondása, midőn ő a darabot dicsérte, őt csak ellenállásra fogja ingerelni és végre ha valaha megtudja mily gonosz csint akart elkövetni, jelleme ezáltal a legroszabb világitásban leend szemei előtt. De ő hibáját csak akkor vette észre, midőn látta, hogy a dráma feletti gunyolódása gyanut ébreszt, mintha a darab erkölcsi iránya által találva érezné magát, és az meg ujabb ostobaság volt, hogy egy megelőző vallomás által még roszabb feltevéseket akart megelőzni. — Ha ezt előbb tette volna, akkor hisz neki, ha azt mondja, hogy a költő természetellenesen festi a csábitót. Most már Hulda és emlékezete mint halványult el ismételten, vallomásából átlátta, hogy egyszer ő is csábitott el egy leányt, s Holden drámája betölté komoly czélját, — hogy felébressze a bünbánatot, ha a lelkiösméret elaludt.

A legnagyobb ostobaság a mit Holk nyugtalanságában elkövetett az volt, hogy Lissát rábeszélte, miszerint vegye rá Holdent darabját csupán a képzelet szüleményének állitani, ezáltal megerősité Holden gyanuját és felébresztő Lissát, hogy Holdentől félnie kell, Lissa nem oly ember volt, a ki barátja iránti áldozat készségében tovább menjen, mint ezt kényelme megengedi.

Midőn Holden vonakodott kivánságát teljesiteni, midőn hallotta tőle, hogy Holden tudja, mily csint tervezett ellene Holk, és a költő várakozása ellenére nem mutatott félelmet, sőt ellenkezőleg fenyegetődzött, akkor kinyilatkoztatta Holknak, hogy nem akar többé ügyeibe avatkozni, tanácsolta neki, hogy vissonyait, melyek nyilvánossá tételét kerülni kell, gyorsan rendezze, vagy mondjon le arról, miszerint Hulda kezét valaha elhóditsa.

„Követni fogom a tanácsot — viszonzá Holk magában — de ha akkor durva és kegyetlennek kell lennem, akkor hulljon a teher arra, a ki vakmerően ügyeimbe avatkozott.

Erre a gróf elutazott miután Hulda atyjával beszélt. Felelt ama szemrehányásra, hogy a nélkül miszerint felhatalmozva lett volna magát Hulda jegyesének nevezte, azon magyarázattal, miként a szem is elmondhatja az igent, hogy a bizalmasság, melyet irányában mutattak feljogositották nem félni a kosártól és ez most sértés volna reá nézve, melyért felvilágositást kellene kérnie, rövid időn bizonyitványokat fog arról hozni, hogy az egyetlen szemrehányás, melyet neki tehetnek alaptalan. Walter erre csak azt válaszolhatta, hogy az utolsó szó határozni jövője felett Huldától függ és nem fogja ezt addig követelni leányától mig a grófnak kezében nincs az eszköz, mellyel bármily szemrehányásra, melyet neki tehetnek magát igazolhatja.

Walter nem tudhatta valjon muló kedvetlenség-é az, mely leányát kényszeriti Holdennel hirtelen hidegebben bánni, vagy pedig Hulda akkor is ha ő minden gyanut eloszlat óhajtani fogja a szakitást. Fenyegetőleg közeledett egy pénzügyi válság és azon összeköttetéseknél fogva, melylyel a Holk család a befolyásos körökben mindenütt birt, a gróf ellenségeskedésétől félni lehetett. De mióta Holk a fővárost elhagyá Lissa is megváltoztbtta a hangot, melyen barátjáról beszélt, bevallotta, hogy tul a renden vak bizalommal volt iránta és hogy Holk volt az oka, ha menyegzőjén durván lépett fel Holden ellen, s ha ezt talán bamissan itélte volna meg, és hogy végre Holk csábitá őt a költő reménylett sikerének megrontására.

Az ily nyilatkozatok táplálták az idegenkedés érzetét, mely Huldát a gróf ellenében megszállotta és atyjának szavát, melyeket Holk felfogásáról mintha ennek már elvolna igérkezve — mondott, ingerelték büszkeségét, gyöngéd érzetét fellázasztották, s kinyilatkoztatta nem fogadni többé a grófot ha ujra a házba jő.

Holk gróf vissza tért. Walternek ugy tetszett mintha sötét gonosz tüz ragyogna szemében mintha tudná mi történik vele és várná a határozatot, hogy szenvedélyének utánna dobja a gyeplőt. A bankárnak nem nagy készlete volt a személyes bátorságból és semmitől sem rettegett annyira mint a botránytól, mely őt az emberek pletykájára vigye. Megyondolta miként közölje legkimélyesebben a gróffal, hogy nincs hatalma Hulda határozottan kimondott akaratát megtörni. A gróf egy levelet mutatott „olvassa ön — mondá, kedvesem atyjának és senki másnak nem voltam lelkiösmeretem szerint kötelezve bizonyitványt keritni hogy egy fiatalkori ostobaság következményeiért melyet elkövettem, semmi átok sem terhel. Felkerestem azon leányt, kit egykor elhagytam és ezt a nyilatkozatot adta kezembe.

(Folyt. köv.)

á v belybeli ügyvéd s helyettes kap. hiv. fogalmazónak Harangi Bálint. A községi birót akadályoztatása esetén Végh Gyula alkapitány helyettesitendi. Végül a tisztviselők nyugdijintézetének létesitése határozatba ment, s arra a város évi 2000 frt. segélyt szavazott meg.

* **Köszönetnyilvánitás.** Simonffy Imre polgármester ur ő nagyságának közbenjárása következtében, közgyülésileg engedélyeztetett két ölfa az árvaház számára, fogadja kegyességéért az árvák nevében hálás köszönetem, valamint Löfkovits József ur is, gyöngéd figyelméért, megemlékezvén a szegény árvákról, küldvén karácsonyi ajándékul: 1 nagy csomó vonalozott papirt, 1 csomó irkát, 2 doboz festéket, 2 darab szines irónt, 9 szál irónt. Bár több ily meglepetésben részesülnének szegény árváink. Kacskovicsné.

* **A nőtlen urak** folyó hó 28-án tartják a „Korona“ vendéglőben második társasestélyüket.

* **A Révész Imre** által szerkesztett **„Figyelmező“** novemberi és deczemberi füzete megjelent. Ezzel a „Figyelmező“ bevégezte pályafutását. Szerkesztője ugyan az utolsó füzetben foglalt végszóban azon reményének ad kifejezést, hogy valami magyar prot. évkönyvfélének vagy évnegyedes szemlének, vagy más effélének szerkesztőjével, ha épen nem Philippinél is, de valahol másutt, még talán találkozui fog a tisztelt olvasó. Adja Isten!

* **Találtatott** egy csinos kis zsebkés. Tulajdonosa Jenei István alkapitány urnál átveheti.

* **Szinházunkban** három kis darabot adtak tegnap este. „Reggeli előtt“ czimmel láttunk először egy „tréfát,“ 1 felvonasban, mely oly haszontalan tréfa volt, hogy a közönség figyelemre sem méltatta, Mészáros Ilka játékáért dicséretet érdemel. — Benedek nem tudta szerepét. — Ezután a női négyes énekelt nehány gyönyörü népdalt, melyre zajos tapsvihar hangzott fel. Ezt követte „A két kandidátus“ czimü mulattató kis vigjáték, melyben Törökné, Lászy, Benedek, Szatmári K. Erdélyi O. és Lovászi helyesen alakitottak. — Végül adatott a „Kiváncsik“ czimü páratlan haszontalanség egy felvonásban. A darabban müködők játéka ellen nincs kifogásunk, de van a darab ellen, — mely emberek által inscenirozott kutyavonitással van tele, és egyáltalában kár volt a forditó urnak ezzel az időt vesztegetni, s az igazgatóságnak a darab betanulásával a szinészeket fárasztani. Talán jobb lett volna a mult pénteken előadott kitünő kis darabokat szinre hozni.

* **A Steinacker Irmá** által szinházunkban rendezendő hangverseny **e hó 27-én** fog megtartatni, nem pedig január hó 3-án, mint azt utóbbi számunkban irtuk.

* **Köszönetnyilvánitás.** Özv. Hegyi Mihályné ő nsg. a colleg, tápintézetének 10, s a szolgatanulók részére 5 forintot juttatott kezeimhez. Fogadja kegyességéért hálás köszönetemet. Debreczen, 1878 decz. 21. Varga Lajos pénztárnok.

* **Esküdtszéki tárgyalás.** Dus László nagyváradi ügyvéd s a „Szabadság“ czimü lap szerkesztőjének sajtóperében, melyet egy a „Nagyvárad“-ban mult nyáron megjelent „nyilatkozat“ miatt, ez ekmány kiállitói: Elek Gusztáv cs. k. kamarás és honvédlovas alezredes, gróf Porczia Lajos, báró Popmaniczky Béla, Örley Kálmán, Szunyogh Péter, Szunyogh Lóránt urak ellen inditott, mint a „Nagyváradból olvassuk a tárgyalás a jövő évi febr. hó végén fog megtartatni Debreczenben. Az ügyet, mint értesülünk, eddig az késleltette, hogy a vádlevelet benyujtó: Hegyesi Márton országgyülési képviselő ur a vádlevél pótlására hivatván fel a sajtóbiróság által, az ezirányu megkeresés Budapestről azzal a bámulatba ejtő értesitéssel került vissza Debreczenbe, hogy Hegyesi Márton országgyülési képviselő ur — Budapesten fel nem található!!! — Továbbá az egyik vádlott: gr. Porcia Lajos ur ő méltósága felsőházi tag lévén, mentelmi jogának felfüggesztését kell előbb a magyar főrendiháztól kérelmezni. — Végül, báró Podmaniczky Béla ur ő méltósága Ausztriában, Stockerauban lakván, megidéztetésére kellő tartamu határnapot kellett kitüzni. — E nevezetes ügyben az összes vádlottak védője: Rádl Ödön nagyváradi ügyvéd leend.

* **A szini-nyugdijintézet** alapja javára karácsony első napján adatik „Egy huszár káplár Bécsben“ czimü szindarab, melyre felhivatik a t. közönség figyelme.

* **Lapunk** mai számához mellékelve veszik t. olvasóink az Atheneum kiadásában megjelenő „Magyarország“ czimü politikai lap előfizetési felhivását.

Országgyülés.

— decz. 19-én.

Tárgyalás alatt van az aranyjáradékkötvény második felének kibocsátásáról szóló tvjavaslat.

Helfy Ignácz emlékezteti a házat, hogy 1876-ban az aranyjáradék-kölcsön tárgyalásakor az akkori pénzügyminiszter mily rettenetes indigniczióval utasitotta vissza azon gyanut, mintha találkoznék miniszter, ki e kölcsön második felét talán alacsonyabb áron fogná kibocsátani, s más czélra találná forditani, mint a melyet a törvény rendel. Azt mondá, hogy ha az megtörténnék, minden becsületes magyar ember vére felforrna. (Mozgás.) És ime megtörtént! Természetesen nem gondolt arra, hogy még Tisza Kálmán is lehet valaha pénzügyminiszter, ki bátor és erős akkor, mikor az országgal és világos törvényekkel kell szembe szállni. (Igaz! Ugy van a szélső balon.) E készel fogható tapasztalatok után nem szavazhatja meg a törvényjavaslatot, hanem pártolja Simonyi inditványát. (Helyeslés a szélső balon.)

Orbán Balázs mély aggodalommal látja az ország jogainak elfecsérelését. A haza érdeke azt követeli tőlünk, hogy ezen pazarló, törvénysértő kormánynak kezére ne bizzuk a nemzet vagyonát, azért szóló nem szavazza meg a törvényjavaslatot.

Csanády Sándor: E kormány működése azonos a nemzet vagyonának és vérének elpazarlásával. Hiszen a tárgyalás alatt levő törvényjavaslat sincs egyébb czélja, mint a Tisza Kálmán által elkövetett törvénysértés elpalástolása, mely által egyszersmind nagy mértékben megkárosittatott az állam. (Igaz! Ugy van! a szélsőbalon. Ellenmondás jobb felől.)

Szóló ugy van meggyőződve, hogy mindazon polgárok, kik a törvényt megsértik, megbüntetendők; mennyivel nagyobb beszámitás alá esik, ha ezt a miniszterek követik el, kiknek kötelességük épen az, hogy őrködjenek a törvény megtartása fölött. (Helyeslés a szélső balról.) — Nem akarja, hogy a törvényszegők büntetlenül maradjanak s kivánja, hogy a megkárosult állam kárpótoltassék s azért hozzájárul Simonyi javaslatához.

Tisza Kálmán szerint divat kezd lenni, hogy sokan a Bach és Schmerlig korszakot visszaóhajtják, pedig ha ezek 48 óráig élveznék az azon korszakbeli szabadságot, nem fognának arra többé kivánkozni.

Csanády Sándor: Tisza ur többször felemlitette már személyemre vonatkozólag, hogy a Bach korszakban én a jelenlegi uralkodó előtt tisztelegtem volna.

Midőn a király körutat tett Biharmegyében, a nép óhajtása az volt, hogy az uralkodó előtt nyilvánittassék ki a nemzet azon forró óhajtása, hogy az önkényuralom szüntettessék meg.

Én tehát a nép ezreinek felhivása következtében, nem titkos kabinetben társalogtam és tanácskoztam az uralkodóval, hanem igenis az isten szabad ege alatt több ezrek jelenlétében mondottam azt, hogy e nemzetnek jogtalanul elrablott önállóságát, függetlenségét és alkotmányát állitsa vissza. (Élénk helyeslés baloldalon. Derültség a jobboldalon.)

Hegedüs Sándos hosszasan polemizál Simonyival és Helfyvel. Kijelenti, hogy a 40 milliónyi összeg elárusitásának czélja nem titkoltatik.

Simonyi Ernő, észrevételeket tesz az előtte elmondottakra. Állittatott, hogy két törvény közül egyet meg kellett sérteni: vagy be nem váltja a kormány a 76 és fél milliónyi kincstari utalványokat, vagy a törvény által kiszabott alacsonyabb árfolyamon kellett eladni az aranyjáradék kötvényeket. A kormány ez utóbbit választotta. — De ez az alternativa nem áll. Az 1877. IX. t. cz. szabad kezet engedett a kormánynak a végből, hogy annyi rentét boesásson ki, a mennyi csak szükséges e czélra. Élt is a kormány ezen felhatalmazással és kibocsátott 120 milliónyit. — Ha ez nem volt elég: miért nem bocsátott ki többet? — Ha áldozatot kellett volna hozni, ez nem lett volna oly nagy, — mint a milyennek kell lennie most. Azt is kérdik, hogy mikor volt oly magas a kurzus, hogy az aranyjáradék kötvényeket ki lehetett volna a törvényszabta áron bocsátani? Erre azt feleli szóló, hogy mult juliusban, midőn 90 és nehány százalékon állt papirosban a mi 81 forintnak felel meg aranyban, tehát magasabb volt a kurzus. Igen, de akkor nem futotta volna ki, a 20 százalékos provisio. (Egy hang a szélső balon Aha!) Felhozták, hogy nem helyes a rente kibecsátásánál meghatározni az árfolyamot. Szóló erre csak azt jegyzi meg, hogy ezt nem az ellenzék kivánta, hanem az akkori kormány. (Ugy van! a baloldalon.)

Ajánlja javaslatának elfogadását.

A törvényjavaslat szavazás alá kerülvén, 50 többséggel elfogadtatott.

Következik az ujonczok megajánlásáról szóló tvjav. tárgyalása.

Thaly Kálmán nem szavazza meg a közös hadseregbe kért ujonczokat.

Ugron Gábor nem szavazhatja meg az ujoncz jutalékot, mert e közös hadsereg nem más, mint osztrák, melyet császári hadseregnek neveznek. (Ellentmondás jobbról.) Ha önök nem hiszik, tekintsék meg Filippovics összes proklamácziót Boszniában. — Nem fogadja el a törvényjavaslatot.

Az ülés tovább foly.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Ma szombaton decz. 21-én adatik:

A KIS MENYECSKE.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Van szerencsénk mint a legjobb s legczélszerübb

KARÁCSONYI és UJÉVI

ajàndékokat

a n. é. közönségnek becses figyelmébe ajánlani, hogy egész éven át, mindennemü ruha kelméinkből megmaradt több mint

500 darab maradékot

(2 métertől—egész 10-ig) folyó hó 19-től kezdve meglepő olcsó áron árusitunk el, melyeket fentnevezett czélra a legjobban ajánlhatunk.

mély tisztelettel

Rott Lipót és Testvére.

Gyermek-játék raktár.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség szives tudomására hozni, miszerint raktáromban nagyválaszték van mindennemü

KARÁCSONYI JÁTÉKBAN,

fiuk és leànykák rèszere

a legjutányosabb árak mellett.

Magamat a nagybecsü közönség szives pártfogásába ajánlom.

Tisztelettel

Swoboda József,

piacz- és Teleky-utcza sarkán.

(446.)

1879. január 2-án van huzása

az

Igèrvènyeknek.

Hitel-sorsjegyekre. csak $4^1/_2$ frt és bélyeg | **Bécsi-sorsjegyekre** csak 2 frt és bélyeg.

A kettő együtt csak 6 frt és bélyeg.

Főnyeremény. **400.000 frt.** Főnyeremény.

Mindennemü bel- és külföldi SORS-JEGYEK Arany és ezüst pénzek

legujabb gyártmányban ajánl

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKUL.

A

„MERCUR“

banküzlet kiadóhivatala, Bécs Wollzeile 13.

Ch. Cohn. (457.)

A hölgy közönség figyelmébe.

Van szerencsém ezennel tudomására hozni a helybeli és vidéki nagyérdemü közönségnek, hogy Kassáról itt Debreczenben telepedém le, ez alkalommal bátorkodom a női világnak becses tudomására hozni, hogy a jelenlegi kor igényeinek megfelelőleg s a legjutányosabb árakért felvállalok mindenféle

női ruha kelmék elkészitését

a lehető legrövidebb idő alatt.

Egyidejüleg van szerencsém tudtára adni a nagyérdemü közönségnek, hogy a

SZABÁSZATBAN

tapintatos jártasságomnál fogva, a legszerényebb árakért egész alaposan s igen rövid idő alatt

órákat adhatok,

akár házhoz járva, vagy pedig saját lakásomon teljesitendem.

Becses pártfogásukat kérve

(462.) alázatos szolgaja

GOLDBERGER LAJOS.

Lakásom: nagy-uj-utcza. 1614. sz. a.

27 **27 krajczárért** 27

és olcsóbban gyermek-játékok,

KARACSONYI és UJÉVI

ajándékoknak

sok más, még nem létezett olcsó árban bel- s külföldi czikkek, nagyválasztékban kaphatók **Baum Miksa,** bécsi-gyári ráktárában.

27 27

Uj üzlet megnyitás.

Van szerencsém tudatni a nagyérdemü férfi közönséggel, hogy a Hajduház alatt csapó-utcza szegletén, csinosan berendezett borotvál és haj nyiró üzletet nyitottam, melyet is ajánlok a t. férfi közönség becses pártfogásába.

Tisztelettel

Kaliczky József.

(451.)

Vétlenül Ajánljuk Vétve

Elsinger M. J. és fiai

Bécs, Neubau, Zollergasse 2

cs. kir. hadügyministerium, 8 felsége haditengerésze és számos jótékony intézet sat. szállitói

cs. kir. szabadalmazott gyárának legjobb és legajánlatraméltóbb

eső köpönyeit,

kocsitakaró ponyváit, ágybetéteit, sátorkelmeit.

Karácsonyi és Ujévi ajándékul

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKUL

Van szerencsém a n. é. közönségnek a közeledő

KARÁCSONI ÜNNEPEK

ÉS

ujév alkalmára

Broncz, china-ezüst, porczellán-, fa-, bőr-, tajtékáruk és gyermek-játékokban

dusan felszerelt raktáromat

becses figyelmébe ajánlani.

Az áruk olcsóságáról a nagyérdemü közönség meggyőződése után, — tömeges látogatásért esedez

tisztelettel

Kraicz Gyula.

Vidéki megrendelések legnagyobb pontonsággal eszközöltetnek. —

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKUL

Kraicz Gyula norinbergi és diszáruk üzletében.

Főpiacz a „BIKA“ szállodával szemben.

Kitünőnek elismert fog és szájtisztitószer.

Odontine.

Kitünő fogpor, tisztitja a fogakat a nélkül, hogy a mázat megsértené. üditi és

megszilárditja a foghust és a száj kellemetlen szagát eltávolitja.

Myrrhine.

Kitünő szájviz, mely a borkő lerakodását, valamint folytatólagos használat mellett desinfectionáló hatása folytán a fogakat az odvasságtól megóvja. Megrendelhető minden diszesebb üzletben, hol illatszereket tartanak.

Treu Nuglisch & Cc. Nachfolger Carl Thies,

cs. kir. udv. illatszeráruk gyárosa Bécsben. (425.) III.

Karácsonyi ujévi

és

menyegzői ajándékokul

Terrakotából olcsó fényüzési czikkek, virágvázák, virág-cserepek, czukortartók, tintatartók, porczellán diszáruk, dohányzó eszközök stb.

Háztartási czikkek és thea, kávé, ozsonnakészletek, fényezett bádog tálczák, czukorszelenczék

Brittania és alpacca

kávès, evő; leveses, tejmerítő és zöldséges kanalak;

Késes, evőeszközök,

PETROLEUM-LÁMPÁK

és ahoz tartozó mindenféle kellékek.

FALI- és TOILETTE-TÜKRÖK.

A legjutányosabb gyáriárak mellett ajánlja

FRÖHLICH M. GYULA.

Egészségi főzőedények. Serpentinből zsiros fazekak.

(444.)

JELENTÉS.

A legczélszerübb **karàcsonyi** és **ujévi** ajándék

egy jó **varrógèp** részletfizetésre. — Miután raktáromban nemcsak ere deti amerikai Howe varrógépek, hanem Weehler és Wilson, uj Singer, Wilcox és Gibbs, Circulair Elastique és többféle más fajták is nagyválasztásban találhatók, tisztelettel ajánlom ezeket a t. cz. közönség becses figyelmébe, biztositván a legszolidabb eljárást.

Mély tisztelettel

Holvay Gyula.

Egyházter.

Arverési hirdetés.

Alólirott kiküldött bir. végrehajtó által ezennel közhirré tétetik, miszerint Karoly József helybeli volt kereskedő ellen a debreczeni kir. törvényszék által 15.344 k. 1878 sz. a. végzéssel Mórics Steiner & Sohn és több foglaltatók részére, elölnevezettnek a piaczutczán Holner-ház alatti üzletében lefoglalt összes bolti felszerelvények, bolti czikkek karton, vászon stb. ingóságaira árverés rendeltetvén, annak eszközlésére végrehajtást szenvedett vb. csődvállalt mánya beleegyezésével határidőül 1878 decz. 23-án és következő napjai d. e. 9 órája a hely színére kitüzetvén, arra a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ingóságok készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Debreczen 1878 decz. 15.

Mészáros László,

b. végrehajtó.

(459.)

Hirdetés.

Az erdélyi pincze-egylet borait, spanyol borokat, tokai, ménesi, ruszti, aszszu-borokat, franczia pezsgő borokat, franczia liquereket, Brázay Kálmán-féle

sósborszeszt

és élet-italt, maláta-kivonatokat, pozsonyi kétszersültet, amerikai kávédaráló gépeket, Lankaster és Lefanchen töltényeket, szoba-padló fényfestéket, illatszereket, pipere szappan és glycerin árukat jutányos árban ajánl a

NEMZETKÖZI ÁRUCSARNOK.

(442.)

Kiadó tulajdonos: Vértessi Lajos.

Debrecen, 1878. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.